

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Ebrietatis remedium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

vero Coccyx appellatus est, eoque & Junonem concessisse, quæ simulac affedit, Jupiter in ejus avis effigie ad eam advolavit, seque in ejus genua projecit: repulit hunc Juno excusso peplo, at illa statim mutata facie acceptus ab ea est. Hinc apud Argivos Junonis simulachrum in throno collocari, in manu vero sceptrum poni, supra quod Cuculus. O lepidos & otiosos deos, qui puerilibus huiusmodi delectarentur: sed longe magis ineptos, qui talia scriptis mandare non erubuerunt.

NUPTIÆ. CAP. XXXII.

*At in Gallia
contra.*

Cum vero vincula jugalia curæ sint Junoni, putarim ego boni ominis causa, Cuculum deæ deditur: cari solitum: boni est enim augurii Cuculus, nostrique solent ex ejus cantu ducendæ uxoris tempus percontari. Caro autem ejus si in cibum autumnali tempore veniat, ceteros sapores exuperat.

VERNUM TEMPUS. CAP. XXXIII.

Est & verni temporis signum Cuculus: id quod vel imperitæ innotuit plebeculæ. Porro nuncium eum veris ponit Hesiodus:

ἤχομαι κόκκυζ κόκκυζ δὲ θεὸς ἐν πελάγοισι.

Ut cantum audieris quem reddit ab illice coccyx.

Tunc enim exultare hominem dicit, quia verum eo nuncio veris adventum intelligant. Pithochorus apud Aristophanem, Avibus, ubi Cuculus Ægyptiis imperasse dicit, tam eos ait quam Phœnices ad cantum hujus aviculæ, tanquam ad imperium, triticum & hordeum demetere solitos; temporis enim apud eos messis, quam in Græcia & in Italia fit.

DE CAPRICIPITE.

AGELASTOS. CAP. XXXIV.

*Sedes visus,
amoris, li-
bidinis &
iracundiæ.*

Hominem qui nulla jucundiore consuetudine possit ad risum allici, quod ejus expertus est, veluti Socrates fuisse fertur, ostendere si vellent, Capricipitem avem pingebant, quam sine omnino carere tradunt; in liene vero sedes est risus, veluti amoris in jecinore, libidinis in humbibus, iracundiæ in felle. Eaque de causa dictum, Columbam summam significare mansuetudinem, quod bile careat.

DE UPUPA.

FERACITATIS PRÆCOGNITIO. CAP. XXXV.

Upupam Ægyptii cum pinxissent, præcognitem vindemiæ feracitatem, sive latum ac plentium vindemiæ proventum indicant, latitiam scilicet aliquam affuturam, ut in Vite latius explicatur. Quia si ante vindemiæ tempus valde clangere audita fuerit, nimirum vini redundantiam præcognoscere creditur.

EBRIETATIS REMEDIUM. CAP. XXXVI.

*Perpetuo
Sirentem.
A Plin. l. 2.
s. 21.*

Hominem vero ebrietate laborantem, ac sibi remedium comminifcentem, significare cum vellent, Upupam & Capillum Veneris herbam pingebant: Upupa siquidem uvæ vescitur immodice, ita ut plerumque inde ebria fiat, ac simulac se tentari sensit, Capillo Veneris decerpto efficacissime sibi medicatur. Herbam hanc ἀδίασον Græci vocant, ἀπό τῆς μὴ διαίνεσθαι, hoc est, eo quod minime macescat, neque quidem si aqua pertundatur, immergaturve, neque bruma putrescit, ut herbarum reliquarum. Summovent autem Upupam Divinæ literæ, quam piorum mensis inferri nolunt, querulam quippe volucrem, lugubrem atque luctuosam, quæ nihil unquam nisi mœstum & triste meditatur. Unde per alitit hujus hieroglyphicam, hominem vitiiis deditum intelligunt Theologi: propterea quod nemo magis querulus, magisque mœstus assidue est, quam unusquisque vir improbus atque flagitiosus. licet

A liciat hunc admissorum scelerum conscientia, vel inquietum exercet admittendorum cupiditas & *Urupa hieroglyphica in Divinis explicatio.*
 impotentia. Nam si tumore superbia turgescat, quæ illi unquam hilaritas arridebit? Fastu cruciatur assidue, neque ullos tantos putat honores, qui quod affectat explere possint. Repulsam passus est, in felicissimum se mortalium putat. Avarus est, si jactura quantulumque fiat, vicem deplorat suam: si prædam cui inhiabat elapsam videt, miserè cruciatur. Quid iracundus? annon statim ut incensus est poenas vitii dat sui? Unde Salomon ei luctum mandat, cui iræ, cui rixæ, cui sine causa manus sanguinaria. Quid invidus? nonne suimet carnifex indefessus? Quid libidinosus? mentita est amica, æstuat immensum: explevit cupiditatem suam, languet & erubescit. Quid vorax? distentus est, ægrè habet: famescit, extorquetur. Quid ebriosus? aret guttur, pulmo inflammatur: potavit, mente, capitur, titubatur, semianimis deficit, atque ut semel cum Flacco dicam:

Anne magis Siculi gemuerunt ante juveni,

quam ejus animus qui sit improbitati, facinoribusque additus flagitiosis? Contra vero probus modestusque vir, ruat cælum, nulla re commovebitur, gaudebit semper, æquanimis erit semper; gaudentem hilaremque scit à Deo vocari, exultantem sacris admoveri. Repulsam patitur, modestè fert: jactura afficitur, parvo contentus est: denunciantur inimicitia, pacem meditatur: sollicitatur à maligno, resistit audacter, latumque tunc triumphum agere sibi videtur, cum semetipsum edomuerit. Cibus & potum ita moderatè sumit, ut neque mentem offuscet, neque debilitet corpus, nullaque demum animi tranquillitas, nulla lætitia, hilaritas nulla huic comparari potest, quæ in recte factorum conscientia requiescit, cum se pium cogitet, cum se vitam puriter egisse reminiscitur.

DE FLORO. CAP. XXXVII.

Longe diversum ab Otide est ingenium Flori: nam quantum illa venerationis in Equum ostendit, tantum hæc exercet odii & ignominia.

FEROX A MANSVETO SUPERATUS.

CAP. XXXVIII.

Ferocem hominem ab humiliore mansuetioreque superatum, per Florum aviculam, quam *αἴθυξ* Græci vocant, significabant. Palustris avis ea est, coloris pulchri, oculorum acie non satis valens, quæ cum Equo semper pabuli gratia dimicat: herba enim uterque pascitur. Illa vocem ejus interdum imitatur, insilientque adversus Equum, dorsum occupat, quamque maximo potest morfu colla armosque vellicat: hisque auxiliis freta, cum plerumque fugat.

Flori avis descriptio.

DE SALO. CAP. XXXIX.

Quando vero in has incidimus inimicitias, non dissimiles ab his recensebimus, quæ inter Salum & Asinum habentur ingentes.

INJURIARUM ULTIO. CAP. XL.

Agythum Aegyptii, quem Latini Salum vocant, Asini ulcera rostro excavantem pingunt si hominem illatas filii injurias ulciscantem significare volunt. Nidulatur hæc plurimum in spinis, *Agythus, sive Salus.* acciditque ut Asinus pruritu ulcerum excitatus, scabendi causa se conferat ad spineta, atque ita atterat ulcera, nidosque dissipet: quod quidem illa adeo payet, ut cum etiam vocem rudentis audierit, ova abigat per abortum, pulli etiam metu labantur in terram: itaque Salus ob eam injuriam in Asinum involat, ulceraque ejus rostro impetit, affixaque pertinacius quanto maximo potest conatu excavat, Denique